

fordi de bedst kunne skønne over, hvad de lokale Hensyn med Rette kunne kræve, men det hænger tillige sammen med, at Kommunerne have Bestyrelsen af alle offentlige Veje i Landet. — Ærede Medlemmer vide, at ved Loven af 21de Juni 1867 gik Bestyrelsen af Landevejene over til Amsraadene og Bestyrelsen af Sognevejene eller de offentlige Biveje over til Sogneraadene, medens der tilkommer Byraadene en lignende Myndighed for Købstadvejenes Vedkommende. Det er altsaa ogsaa i Egenskab af Vejbestyrelser, at de kommunale Myndigheder nu kunne tale med, naar der skal træffes Bestemmelser om, paa hvilken Maade Færdslen skal foregaa paa de offentlige Veje, og hvorledes man bedst paa betryggende Vis kan dele de forskellige vejfarendes Interesser imellem. Men det skal nu ikke gælde længere, de ærede Forslagsstillere se helt bort fra, at de kommunale Myndigheder ifølge den lovlige Ordning ere de offentlige Vejers Bestyrelser. — I det anførte ligger, som sagt, min principielle Indvending mod det fremsatte Forslag. Jeg har det Haab, at den højtærede Minister vil vise, at han ikke er til Sinds at ville prisgive Kommunernes lovhjemlede Medbestemmelsesret paa det her omhandlede Omraade, at han vil hævde denne Ret, som i en saa lang Aarrække har været anerkendt af vor Lovgivning.

Men selv om jeg vilde se bort fra det — jeg tør vel sige Attentat paa den kommunale Selvstyrelsesret, som dette Lovforslag indeholder — selv om jeg ganske vilde lade denne principielle Side ude af Betragtning og kun se rent sagligt paa Forslaget, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at det er et umuligt Forslag. Jeg er, som jeg allerede har fremhævet, enig i, at man ikke bør lægge Hindringer i Vejen for Cyklekørsel, at man skal anerkende, at Cyklen er et Befordringsmiddel, som er af en ganske overordentlig Betydning; men derfor kan jeg ikke lukke Øjnene i for, at der er andre vejfarende, som ogsaa have Krav paa Beskyttelse. Tidligere kunde Deltagerne i Færdselen paa vore offentlige Veje deles i tre Klasser: de med Vogn kørende, de ridende og Fodgængerne. Vor Lovgivning har altid søgt at varetage alle disse tre Færdselsklassers Interesser, saaledes at ingen af de tre Parter med Fløje kan klage over den hidtil gældende Vejlovgivning. Nu melder der sig en ny, en fjerde Deltager. Selvfølgelig bør ogsaa den ny Deltager have Adgang til Færdsel paa de offentlige Veje, skønt det unægtelig er en langt farligere

Deltager end nogen af de tre gamle; den ny Deltager har jo nemlig de to væsentlige Egenskaber, at han er meget hurtig, og at han er lydøs. Der blev forleden Aften i Københavns Borgerrepræsentation brugt det Billede om den elektriske Sporvogn, at den kom „snigende som en Kvælertyy“. Jeg tror, at dette Billede med langt større Berettigelse kunde bruges om Cyklen; thi Sporvognen bliver dog paa Sporet, men Cyklen kan køre overalt paa Vejen. Og hvis dette Forslag blev til Lov, vilde Cyklisten faa en privilegeret Adgang til at køre overalt paa Vejen. Det er ogsaa en Ejendommelighed ved Forslaget, at det ikke begrænser sig til at gøre Krav paa — hvad der vilde være rimeligt — at Cyklisten skal have sin Part af Vejen til at færdes paa; nej, Cyklisten skal have en privilegeret Færdselsret fremfor alle de gamle Deltagere i Færdselen paa vore offentlige Veje. Dette skal jeg nu nærmere paavise. Det naturlige var jo, at den ny Færdselsdeltager søgte at blive sideordnet en af de gamle Klasser, enten de kørende og ridende eller Fodgængerne; men saaledes er det ikke efter Forslaget. Der forlanges, at Cyklisten skal have først de kørendes og ridendes Rettigheder; dernæst Fodgængernes og saa endda ekstra nogle Særrettigheder. Lovforslaget begynder med: „Cyklekørsel er tilladt overalt, hvor Kørsel med Vogne eller Ridt til Hest er tilladt, saavel som paa særlige Cyklestier“. Spørger man saa, om der indrømmes de kørende og ridende de samme Rettigheder til Gengæld, bliver Svaret: Nej, selv om der indrettes særlige Ridestier, kan Cyklisten gøre Fordring paa at køre ogsaa der; thi Loven siger, at han maa komme overalt, hvor de ridende maa komme. Men naar der indrettes særlige Cyklestier, saa kan det paalægges Rytteren at holde sig derfra; det staar ligefrem i Lovforslaget. Det er et af de Privilegier, der nu skal skaffes Cyklisten. Jeg vil ikke rettere, end at det nu er en gældende Regel, at Vogne ikke maa køre ved Siden af hinanden paa offentlig Vej. De skulle køre saaledes, at de ikke spærre Vejen for andre. Men Lovforslaget indeholder ikke noget Forbud imod, at flere Cyklister køre i Flok ved Siden af hverandre. Det maa altsaa anses tilladt efter Lovforslaget; men hvorledes Fodgængere da skulle klare sig, bliver en meget vanskelig Sag. Maaske kunne de ridende og de, der køre med Vogn, klare sig, men Fodgængerne have kun et at gøre, det er at gaa hjem og lægge sig. Det er ogsaa den gældende